

Анна Ахматова «Древний град неначе вимер...» (оригінал і переклад)

Анна Ахматова «Древний город словно вымер...»

Древний город словно вымер,
Странен мой приезд.
Над рекой своей Владимир
Поднял черный крест.

Липы шумные и вязы
По садам темны,
Звезд иглистые алмазы
К Богу взнесены.

Путь мой жертвенный и славный
Здесь окончу я,
Но со мной лишь ты, мне равный,
Да любовь моя.

1914, Киев

Анна Ахматова «Древний град неначе вимер...»

Древний град неначе вимер,
Дивний мій приїзд.
Над рікою Володимир
Чорний хрест підніс.

Шелестливі липи й в'язи —
Трепетний нічліг.
Зір вознесені алмази
Богові до ніг.

Шлях мій слави та офіри
Тут закінчу я.
Й ти, що був мені до міри,
І любов моя.

Переклад з російської Дмитра Павличка